

- przedstawiania kierownictwu zakładu wniosków dotyczących usuwania zauważonych usterek,
- 2) bieżąca kontrola sanitarna surowców i materiałów pomocniczych stosowanych w produkcji oraz półwyrobów i wyrobów gotowych,
 - 3) określenie możliwości zużycia surowców, półwyrobów i wyrobów gotowych nie nadających się do przerobu lub spożycia,
 - 4) określanie zgodnie z obowiązującymi przepisami potrzeb zakładów w zakresie urządzeń sanitarnych i środków potrzebnych dla utrzymania należytego stanu sanitarnego oraz czystości,
 - 5) opracowywanie do projektów planów gospodarczych, finansowych i inwestycyjnych wniosków dotyczących zagadnień sanitarnych,
 - 6) czuwanie nad realizacją zatwierdzonych planów na odcinku zagadnień sanitarnych,
 - 7) czuwanie nad przestrzeganiem wymagań sanitarnych przy projektowaniu, budowie, remoncie lub adaptacji obiektów,
 - 8) wnioskowanie w ustalaniu norm odzieży ochronnej oraz kontrolowanie jej stosowania,
 - 9) czuwanie nad przestrzeganiem przez pracowników higieny osobistej,
 - 10) czuwanie nad przestrzeganiem wstępnych i okresowych badań lekarskich pracowników oraz nad niedopuszczeniem do pracy osób, które w myśl obowiązujących przepisów nie powinny być zatrudnione przy danym rodzaju pracy,
 - 11) nadzór nad organizowaniem prac porządkowo-sanitarnych oraz prac związanych z utrzymaniem czystości w pomieszczeniach i urządzeniach zakładów produkcyjnych, w magazynach i środkach transportu,
 - 12) współdziałanie w szkoleniu pracowników w zakresie sanitarnym i weterynaryjnym zgodnie z programem ustalonym w porozumieniu z organami służb sanitarnych i weterynaryjnej,
 - 13) zgłaszanie organom służb sanitarnych i weterynaryjnej zagadnień, które powinny być uregulowane w drodze wydania odpowiednich przepisów,
 - 14) przedstawianie Ministrowi Przemysłu Mięsnego i Mleczarskiego okresowych sprawozdań oraz ocen stanu sanitarnego w zakładach.
- § 3. Organami Inspekcji są:
- 1) Główny Inspektor Higieny,
 - 2) delegatury Inspekcji.
- § 4. Organy Inspekcji składają kierownictwu zakładu wnioski dotyczące usunięcia stwierdzonych usterek, a w przypadku gdy zwłoka w usunięciu tych usterek grozi niebezpieczeństwem dla zdrowia ludzkiego lub rozszerzeniem się chorób zwierzęcych — wydają doraźne zarządzenia.
- § 5. 1. Minister Przemysłu Mięsnego i Mleczarskiego określi za zgodą Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego szczegółowy zakres działania i organizację wewnętrzną organów Inspekcji.
2. Minister Przemysłu Mięsnego i Mleczarskiego w porozumieniu z Ministrami Zdrowia i Rolnictwa określi szczegółowe uprawnienia i tryb postępowania organów Inspekcji oraz zasady współpracy z organami służb sanitarnych i weterynaryjnej.
- § 6. Uchwała nie narusza uprawnień służb sanitarnych i weterynaryjnej, a w szczególności uprawnień tych organów w zakresie kontroli zakładów resortu przemysłu mięsnego i mleczarskiego oraz nadzoru nad produkcją przeznaczoną na eksport.
- § 7. Wykonanie uchwały porucza się Ministrom: Przemysłu Mięsnego i Mleczarskiego, Rolnictwa oraz Zdrowia.
- § 8. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *B. Bierut*

756

UCHWAŁA Nr 468 RADY MINISTRÓW

z dnia 20 czerwca 1953 r.

w sprawie określenia kategorii pracowników kontroli państwowej upoważnionych do wydawania postanowień oraz orzeczeń o odszkodowaniu.

Na podstawie art. 24 ust. 2 ustawy z dnia 22 listopada 1952 r. o kontroli państwowej (Dz. U. Nr 47, poz. 316) uchwała się, co następuje:

§ 1. Do wydawania postanowień na podstawie art. 20 pkt 3 ustawy z dnia 22 listopada 1952 r. o kontroli państwowej (Dz. U. Nr 47, poz. 316), zwanej w dalszym ciągu „ustawą”, oraz rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 grudnia 1952 r. w sprawie postanowień, orzeczeń o odszkodowaniu, doraźnych zarządzeń i orzeczeń o karach dyscyplinarnych kontroli państwowej (Dz. U. Nr 52, poz. 342) upoważnieni są:

- 1) Minister Kontroli Państwowej — w stosunku do wszystkich kierowników jednostek objętych zakresem działania kontroli państwowej (art. 3 ustawy), z tym że w stosunku do kierowników jednostek na stanowisku ministra lub podsekretarza stanu (wice-ministra) wymagana jest każdorazowo zgoda Prezesa Rady Ministrów,

- 2) podsekretarze stanu w Ministerstwie Kontroli Państwowej — w stosunku do kierowników jednostek organizacyjnych na stanowisku niższym od podsekretarza stanu, generalnego dyrektora i stanowisk równorzędnych,
- 3) dyrektorzy zespołów Ministerstwa Kontroli Państwowej — w stosunku do kierowników jednostek organizacyjnych na stanowisku niższym od dyrektora departamentu i stanowisk równorzędnych.

§ 2. Postanowienia, o których mowa w § 1, w stosunku do przewodniczących prezydiów wojewódzkich rad narodowych wydać może wyłącznie Minister Kontroli Państwowej lub podsekretarz stanu w Ministerstwie Kontroli Państwowej.

§ 3. Do wydawania orzeczeń o odszkodowaniu na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy oraz powołanego w § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 grudnia 1952 r. upoważnieni są:

- 1) Minister Kontroli Państwowej — w stosunku do wszystkich pracowników jednostek objętych zakresem działania kontroli państwowej (art. 3 ustawy), z tym że w stosunku do kierowników jednostek na stanowisku ministra lub podsekretarza stanu (wice-ministra) wymagana jest każdorazowo zgoda Prezesa Rady Ministrów,
- 2) podsekretarze stanu w Ministerstwie Kontroli Państwowej — w stosunku do pracowników jednostek objętych zakresem działania kontroli państwowej, a zajmujących stanowisko niższe od podsekretarza stanu, generalnego dyrektora i stanowisk równorzędnych.
- § 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *B. Bierut*

757

UCHWAŁA Nr 469 RADY MINISTRÓW

z dnia 20 czerwca 1953 r.

w sprawie ustalenia terminu zatarcia kar dyscyplinarnych orzeczonych przez Ministra Kontroli Państwowej.

Na podstawie art. 23 ust. 5 ustawy z dnia 22 listopada 1952 r. o kontroli państwowej (Dz. U. Nr 47, poz. 316) uchwała się, co następuje:

§ 1. Kary dyscyplinarne, orzeczone przez Ministra Kontroli Państwowej na podstawie art. 23 ustawy z dnia 22 listopada 1952 r. o kontroli państwowej (Dz. U. Nr 47, poz. 316), zwanej w dalszym ciągu „ustawą”, uwidocznione w aktach osobowych pracownika, ulegają zatarcu po upływie dwu lat od dnia wydania orzeczenia o ukaraniu.

§ 2. 1. Termin ustalony w § 1 stosuje się w przypadku, gdy ukarany pracownik w ciągu okresu przewidzianego w § 1 nie był karany dyscyplinarnie przez swoją władzę przełożoną w trybie obowiązujących przepisów.

2. Dyscyplinarne ukaranie pracownika przez władzę przełożoną (ust. 1) powoduje przedłużenie terminu zatarcia kary orzeczonej przez Ministra Kontroli Państwowej o jeden rok.

§ 3. Jeżeli pracownik ukarany orzeczeniem Ministra Kontroli Państwowej dopuścił się przed upływem dwu lat (§ 1) nowego naruszenia, określonego w art. 23 ust. 1 ustawy, za które Minister Kontroli Państwowej wymierzył mu karę dyscyplinarną, zatarcie kar nałożonych poprzednio następuje po upływie terminu zatarcia ostatniej orzeczonej kary.

§ 4. 1. Zatarcia nałożonej na pracownika w trybie art. 23 ustawy kary dyscyplinarnej dokonuje z urzędu kierownik jednostki, w której pracownik jest zatrudniony w dniu upływu terminów zatarcia, a w stosunku do kierownika tej jednostki — kierownik jednostki nadrzędnej.

2. Zatarcie kary dyscyplinarnej pociąga za sobą wykreślenie jej z akt osobowych pracownika.

§ 5. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *B. Bierut*

758

UCHWAŁA Nr 426 PREZYDIUM RZĄDU

z dnia 13 czerwca 1953 r.

zmieniająca uchwałę z dnia 22 marca 1952 r. w sprawie programu prac statystyczno-sprawozdawczych.

§ 1. W uchwale nr 196 Prezydium Rządu z dnia 22 marca 1952 r. w sprawie programu prac statystyczno-sprawozdawczych (Monitor Polski Nr A-28, poz. 410) § 7 otrzymuje brzmienie:

„§ 7. 1. Rady zakładowe otrzymują wtórniki sprawozdań statystycznych, opracowanych na podstawie niniejszej uchwały w zakresie wykonania norm pracy, współzawodnictwa pracy, wykorzystania środków finansowych na bezpieczeństwo i higienę pracy, usprawnień pracowniczych, z akcji socjalnej, z wykonania planu czasu pracy robotników i wydajności pracy oraz wykonania planu funduszu płac.

2. Centralna Rada Związków Zawodowych otrzymuje wtórniki sprawozdań statystycznych w zakresie i trybie określonych instrukcjami, o których mowa w § 4, opracowanych na podstawie niniejszej uchwały w zakresie wykonania planów produkcji (według wartości), wydajności pracy (według wartości), norm pracy, wykonania planu płac, wykonania planu zatrudnienia, współzawodnictwa pracy, wykorzystania środków finansowych na bezpieczeń-

stwo i higienę pracy, usprawnień pracowniczych, akcji socjalnej oraz szkolenia wewnątrzzakładowego. Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego w porozumieniu z Ministrami Bezpieczeństwa Publicznego, Obrony Narodowej i Przewodniczącym Centralnej Rady Związków Zawodowych określi, w jakim zakresie przepis niniejszy stosuje się do przedsiębiorstw podległych Ministrom Bezpieczeństwa Publicznego i Obrony Narodowej oraz do przedsiębiorstw przemysłu specjalnego.

3. Sprawozdania, o których mowa w ust. 2, otrzymują również zarządy główne związków zawodowych w zakresie zakładów pracy objętych ich działalnością w trybie określonym instrukcjami, o których mowa w § 4.

4. Centralna Rada Związków Zawodowych, zarządy główne związków zawodowych i rady zakładowe mogą również w zakresie zakładów pracy objętych ich działalnością otrzymywać inne niezbędne informacje statystyczne oraz sporządzać niezbędne dla nich wyciągi ze sprawozdań, z wyjątkiem danych o charakterze tajnym. Zakres i tryb sporządzania wy-